

Anna Zaera, 17/08/2017

ARTS

Andrea Lería: "La idea de no pertànyer és el fil conductor de tot el meu treball"

El Museu d'Art Modern de Tarragona acull la seva obra fins el 27 d'agost

L'artista Andrea Lería

Foto: CEDIDA

Un treball al voltant de les arrels i dels records ha estat un dels guanyadors de la Biennial d'Art 2017 de Tarragona. En concret, és el guardó de pintura el que ha anat a parar a mans de l'artista Andrea Lería (Barcelona, 1980) pel seu treball 'Jardín ceniza'. Aquesta artista de pare xilè i mare catalana neix a Barcelona però es trasllada a Xile durant el seu període escolar. Pintora, dissenyadora de cases i espais comercials, exploradora i persona hiperactiva. Fa un any, després de viure 6 a Santiago, emprèn vol novament. Aquesta vegada el lloc triat és Barcelona, lloc on va néixer i va viure fins als 8 anys. Hem parlat de la seva obra 'Jardín ceniza' i també de tot el seu univers creatiu.

- Com definiries 'Jardín ceniza' des d'un punt de vista conceptual?

Fa algun temps que vaig veure que hi ha coses que la pintura i el dibuix no diuen, i vaig començar a mirar de revelar cada vegada més el procés creatiu, deixant-lo a la vista. Barrejant fotografia, text, vídeo i objectes amb l'anhel que l'espai expositiu sigui un lloc de reflexió de l'obra i de les seves formes de producció. Aquest mecanisme busca desvetllar les capes que hi ha darrere de la pintura, així com en els

"La meua obra està en el camp de la instal·lació, ja no puc separar la pintura dels textos, fotografies i

Blogs

CAÇADORS DE VÍDEOS

El Santuari de Montserrat de Montferri a vista d'ocell

CAÇADOR CAMP

CAÇADORS DE VÍDEOS

CAÇADOR CAMP

El Priorat-Montsant-Siurana, terra d'espiritualitat i connexió amb la natura

CAÇADORS DE VÍDEOS

CAÇADOR CAMP

El nou videoclip de La Soul Machine reivindica viure el moment

Opinió

Surtdecasa.cat s'adhereix a l'aturada de País

MARC C. GRISO

Ens ho hem de creure

ANNA ZAERA

Benvinguts a la cultura homemade, on tu ets el protagonista

Tuit

Etiquetes

Andrea Lería
Diputació de Tarragona
Museu d'Art Modern de Tarragona
'Jardín ceniza'
pintura
exposicions
Camp de Taragona
entrevista

records, per després expandir-la en instal·lacions que abordo com una nova manera de pintar. El que importa és la idea i la seva execució, o el procés i l'acció realitzada, més que l'objecte artístic en si mateix.

objectes"

Mitjà adherit al

- Quina és la llavor que t'impulsa a crear aquesta obra basada en pintura i textos?

Una carta de comiat, la mort de la meva millor amiga, les meves fantasies i pors d'infantesa, les trobades amb la meva àvia catalana i altres parents "desconeguts" combinades amb imatges de la història col·lectiva són, de fa algun temps, el motor de l'obra. El focus de recerca són les meves experiències personals i la poesia que ve de les coses banals que succeeixen diàriament. Aquestes es converteixen en dispositius plàstics i en focus de reflexió per parlar del sentit de pertinença a un lloc.

- Una manera d'explorar tot allò que ens marca...

Sí, 'Jardín ceniza' neix d'aquesta idea del "Diari de vida". Aquesta obra consisteix a habitar i arrossegar un imaginari i una psicologia familiar que intervé i carrega l'espai. En aquesta es desvetlla la casa, la família i el seu registre d'existència, transformant experiències íntimes en dispositius plàstics que fan vulnerable la frontera entre allò privat i allò públic.

Fragment de l'obra 'Jardín ceniza'

- Et defineixes com a exploradora, a part d'artista. Quin és el teu focus d'exploració actual?

M'encantaria definir-me com a exploradora, però aquests moviments estan més vinculats a la meva fragilitat i la meva dificultat amb la vida quotidiana. Compleixo cicles i m'haig de moure, però ni jo entenc molt bé com funciona. Jugo amb les relacions que existeixen entre vulnerabilitat, violència, vergonya i intensitat. Fins a quin grau es pot exposar allò propi?

- Com seleccions els objectes que mostres?

Les fotografies i objectes que recol·lecto estan subjectes a una sèrie de regles i classificacions: 'La libreta de los niños prestados', 'Ella' i 'El hermano de mi abuelo' són alguns dels quaderns en els quals treballo des que vaig tornar al meu lloc d'origen. Aquests se situen en la meva més estricta intimitat i és solament en una segona etapa que entren a el 'món de l'art' en forma d'instal·lacions. Aquests quaderns i tot aquest hàbitat poètic que s'amaga espero poder revelar-los cada vegada més a l'espectador.

- Part del teu treball consisteix en exposar-te?

Sí, torno a la idea de vulnerabilitat exposant-me a la meva mateixa mentre pinto. Fa quatre mesos que paral·lelament al meu treball de taller tinc un projecte al carrer a Hospitalet que es diu 'El cuaderno de los niños prestados'. Pinto aquestes imatges de nens en les façanes. La meva pròpia galeria a l'espai públic. És alguna cosa nova però està cobrant molta força i em té enamorada l'element performatiu de pintar al carrer.

- I sobre els objectes concrets de la teva pintura. Quin és el focus actualment?

El tema central dels quadres i dibuixos segueix sent la figura humana. Entenc que el cos no és un conjunt de carn i os, és el retrat, és gest, és intenció i expressió. La motivació que preval en aquests està ancorada a un interès per la transformació de

la imatge fotogràfica en imatge pictòrica. Però la meua obra està en el camp de la instal·lació, ja no puc separar la pintura dels textos, fotografies i objectes.

- Com creus que ha influït en la teua obra el fet de ser una persona que transita entre diversos països?

La idea de no pertànyer és el fil conductor de tot el meu treball. Fa dos anys i mig que vaig tornar a Barcelona, lloc on vaig néixer el 1980. La trobada amb aquesta ciutat, la meua àvia i la seva casa, van donar sentit i van despertar nous matisos en l'exploració que duia a terme feia anys amb arxius propis.

- La teua tornada a Barcelona motiva aquesta reactivació de la recerca?

Quan torno a Barcelona descobreixo la manca d'una jerarquia en els records. Són caòtics i fragmentats. La repetició és allò que constitueix el fil unificador quan parlem de memòria i arxiu. Recuperar la memòria, que no va ser perduda per trastorns, sinó per mecanismes de la psique. Revelar les llacunes en el meu record és avui una obsessió.

Iniciu sessió o registreu-vos per a enviar comentaris

També et pot interessar

Som Energia, un exemple d'estabilitat econòmica enmig d'un mercat elèctric...

Mònica Sales: "Sóc conscient que ara tinc la 'boca del llop' més a prop que abans..."

Sabala: 'La gent em deia que fer-se gran no era bo, però crec que és el millor perquè...'

Pili Sanmartín: "De la vinya he après què és la paciència i la incertesa"

Jair Domínguez: "La democràcia és una fal·làcia en si mateixa"

Edgar Fernández: "No hem de deixar de participar mai dels espais no institucionals..."

S:DD

[QUI SOM](#)

[CONTACTA](#)

[PUBLICITAT](#)

[COL·LABORA](#)

[WEBS AMICS](#)

[TEXTOS LEGALS](#)

surtdecasa.cat

[Terres de l'Ebre](#)

[Penedès](#)

[Camp de Tarragona](#)

[Empordà](#)

[Ponent](#)

[Girona](#)

[Centre](#)

[Pirineus](#)

Col·labora amb Surtdecasa.cat

Amb el suport de:

fundació () catalunya cultura

web allotjada amb:

© Copyright 2018